

بررسی مناطق خطر آتش سوزی جنگل در استان گلستان، بر اساس شاخص خطر آتش سوزی (FRSI) با بهره گیری از تکنیک (GIS)

غلامرضا جانباز قبادی^۱، استادیار آب و هواشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، نور، ایران.

دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۶/۲۷ پذیرش نهایی: ۱۳۹۸/۰۴/۱۶

چکیده

آتش سوزی در عرصه های منابع طبیعی یکی از بحران هایی است که هر ساله خسارت های غیر قابل جبرانی بر اکوسیستم ها و محیط زیست وارد می سازد. هدف از این تحقیق تلاش جهت بررسی مناطق حساس به خطر آتش سوزی و تهیه نقشه منطقه خطر آتش سوزی جنگل، بوسیله ادغام داده های توپوگرافی و سایر اطلاعات اضافی از یک سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) برای استان گلستان است. برای انجام این تحقیق ابتدا با استخراج اطلاعات ثبت شده مربوط به موقعیت آتش سوزی های رخ داده شده در سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ حوزه ی ادار ه کل منابع طبیعی استان گلستان انجام گرفته است. جهت شناسایی مناطقی با پتانسیل بالای آتش سوزی از پارامترهای استاتیکی مؤثر در آتش سوزی جنگل های منطقه (ارتفاع، شیب، جهت شیب، کاربری زمین/پوشش زمین، میزان تبخیر) استفاده گردید. بدین صورت که، هر کدام از پارامترهای استاتیکی به کلاس های مختلف تقسیم شده و به هر کلاس با استفاده از دانش کارشناسی و مرور تحقیقات انجام شده، داده های زمینی و نتایج حاصل از بررسی های فوق، وزنی از یک تا ده اختصاص داده شده است. در ادامه با استفاده از همپوشانی لایه های مذکور با وزنها ی متفاوت، مناطق با پتانسیل بالای آتش سوزی برای جنگل های استان گلستان شناسایی شده است، در نهایت کلیه وزنها با هم جمع شده که مقدار وزن نهایی بدست آمد و نقشه خطر آتش سوزی تهیه گردید. برای تولید نقشه خطر آتش سوزی، از نرم افزار Arc GIS ۹.۲ استفاده گردیده است. همچنین باروش شاخص خطر آتش سوزی (FRSI)، و شاخص نرمال شده تفاوت پوشش گیاهی (NDVI)، و با کمک نقشه پهنه بندی، ریسک آتش سوزی در پنج رده خطر (بسیار کم تا بسیار زیاد) تهیه گردید. نتایج نشان داد بیشتر آتش سوزی ها در مناطق جنگلی با تاج و پوشش انبوه و همچنین در مناطق جنگلی با تاج و پوشش متوسط و در مرحله بعد در مناطق بیشه زار و بوته زار ها اتفاق افتاده است. در بررسی محاسبه تراکم آتش سوزی در پهنه های ارتفاعی، نتایج نشان داد، تقریباً ۹۰ درصد آتش سوزی ها در پهنه های ارتفاعی متوسط بین ۷۰۰ تا ۱۵۰۰ متر رخ داده اند. در کل یافته های تحقیق نشان داده است، ۹۰ درصد آتش سوزی های بوقوع پیوسته در مناطق با خطر زیاد آتش سوزی، ۳۰ درصد در مناطق خطرناک و ۶۰ درصد در مناطق پرخطر واقع شده اند، به طوریکه مناطق گالیکش، مینودشت، آزاد شهر، از درجه ریسک وقوع آتش سوزی بالا برخوردار بوده اند.

واژه های کلیدی: جنگل، آتش سوزی، شاخص خطر آتش سوزی، GIS، استان گلستان.

مقدمه

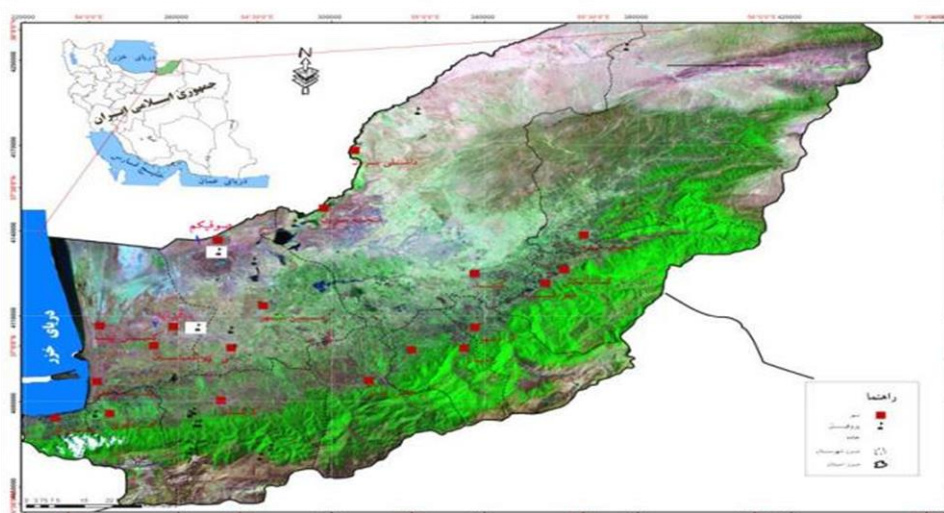
جنگل یک اکوسیستم پیچیده و پویاست که در حالت عادی اجزای تشکیل دهنده آن همواره با هم در حالت تعادل قرار دارند. سلامت یک جنگل در هر منطقه مشخص، یک شاخص واقعی از شرایط محیطی غالب در این منطقه است. هنگامی که جنگل تحت تأثیر یک یا چند عامل مخرب طبیعی یا مصنوعی قرار میگیرد، با توجه به نوع و شدت اثرات آن ممکن است، حالت تعادل یا قدرت خودتنظیمی آن ضعیف گشته و یا از بین برود. یکی از عوامل محیطی که می تواند بر اکوسیستم جنگل تأثیرگذار باشد، عامل آتش سوزی است (Barnes et al. ۱۹۹۸). در شمال ایران تیپ جنگل به عنوان یک عامل تأثیرگذار در آمادگی برای آتش سوزی جنگل قابل برداشت بوسیله پیمایش و نقشه سازی است و می تواند در پهنه بندی خطر آتش سوزی مورد استفاده قرار گیرد. همگنی مواد سوختنی و شرایط آب و هوایی و توپوگرافی در سرتاسر یک منطقه با وسعت و یکنواختی آتش سوزی ارتباط دارد، زیرا مناطق پیوسته بطور همزمان پذیرای اشتعال و گسترش آتش سوزی هستند (Andreu et al. ۲۰۰۸). برای آتش سوزی جنگل فعالیت های سهوی و کاربرد نامناسب آتش در کشاورزی توسط انسان و چراندن دام در زمین های مدیریت نشده و بخصوص حضور دام و چوپانان در جنگل های شمال باعث بروز آتش سوزی در جنگل ها می شود. نزدیکی مناطق جنگلی به مناطق مسکونی به دلیل افزایش فعالیت های انسانی و از طرفی جاده های موجود در جنگل نیز باعث دسترسی انسان به جنگل شده و احتمال بروز آتش سوزی ها را افزایش می دهد. پدیده گرمباد (فون) در ایجاد و گسترش آتش سوزی جنگل نقش مهمی دارد. پدیده گرمباد در زمستان و بهار در دامنه های شمالی کوه های آلپ قفقاز و آسیای مرکزی بوجود می آید. در دامنه شرقی کوه های روشوز، آلپهای نیوزیلند و کوه های زاگرس نیز پدیده مشابه آن دیده می شود (کاویانی و علیجانی، ۱۳۸۲). دوره های خشکسالی که با وزش بادهای خشک و داغ در طول روز در داخل نواحی قاره ای خشک همراه است باعث افزایش گرما و خشکی و نابودی گیاهان می شود. همچنین این موارد شرایط جوی توفان های آذرخش را که منشا فراوان آتش سوزی هستند، تقویت می کنند. شرایط هوای بسیار استثنایی هم می تواند آتش سوزی های خیلی شدید را هم ایجاد کند بطوریکه بدنبال ایجاد پدیده النینوی سال های ۱۹۹۷-۱۹۹۸ بخش های جنوب شرقی آسیا از بدترین شرایط خشکسالی طی ۵۰ سال گذشته را تجربه کرد، جنگل های حاره بارانی خیلی خشک شدند و موجب گسترش سریع آتش سوزی در این منطقه شد (امیدوار، ۱۳۹۲ به نقل از محمدی، ۱۳۹۱). در مدیریت سانحه در رویداد آتش سوزی نیازمند به فراهم آوری زیرساخت داده های مکانی مانند نقشه نواحی پرخطر (Risk map) می باشد. بسیاری از محققان از مدل های مختلف برای پیش بینی خطر آتش سوزی جنگل استفاده می کنند که بر اساس بسیاری از داده های هواشناسی و داده های فراوانی آتش است (Lazaros et al. ۲۰۰۲، Amparo et al. ۲۰۰۳، William et al. ۱۹۹۵ et al. Jilang). خراسانی نژاد (۱۳۷۴) به منظور بررسی مناطق حساس به آتش سوزی در زمان بحرانی و مشخص کردن عوامل یا متغیر های موثر در حریق مطالعاتی را در سری یک جنگل شصت کلاته انجام دادند. نتایج حاصله نشان داد که عمده ترین عامل موثر در مناطق جلگه ای دمای حداکثر ماههای آبان و آذر، در منطقه میان بند درصد رطوبت مواد سوختنی و در مناطق کوهستانی یا بالابند میزان بارندگی است. عزیزی و یوسفی (۱۳۸۴) اثر گرمباد را بر روی آتش سوزی های جنگل در استان های مازندران و گلستان مورد بررسی قرار دادند. برای مطالعه این آتش سوزیهای با استفاده از روش فرانسویا و تحلیل سینوپتیک- دینامیک شرایط جوی دوره، مطالعات انجام شد. بررسی های موجود نشان داد که ویژگیهای بارز رخداد پدیده گرمباد کاهش رطوبت نسبی و افزایش قابل توجه دما است. بانج شفیعی (۱۳۸۵) با

مطالعه خصوصیات اکولوژیکی در حوزه ۴۵ گنبد به این نتیجه رسیدند که آتش سوزی باعث کاهش معنی دار درصد تاج پوشش و تعداد درختان و افزایش تراکم زادآوری گونه های نورپسند و پیشگام در منطقه سوخته گردیده است. محمدی و همکاران (۱۳۸۹) الگوی توزیع فصلی بارش را بر فراوانی و سطح آتش سوزیها در جنگلها و مراتع استان چهار محال و بختیاری مورد بررسی قرار دادند. نتایج بررسی نشان داد که تر یا خشک بودن در وقوع پدیده آتش سوزی در این مناطق چندان موثر نبوده، بلکه میزان بارش بهاره بالاتر از نرمال در هر منطقه در وقوع این پدیده موثر می باشد چرا که یک فصل خشک جزو لاینفک این اکوسیستم ها بعد از یک فصل بهار تر اتفاق می افتد. یادگار نژاد و همکاران (۱۳۸۷) به مقایسه آسیب آتش سوزی دو توده پهن برگ و پهن برگ آمیخته با سوزنی برگ در جنگلهای استان گلستان پرداخت، نتایج این مطالعه نشان داد که میزان خسارت در توده های آمیخته پهن برگ با سوزنی برگ بیشتر از توده پهن برگ است. همچنین درصد بالایی از درختان سرخداری دارای آسیب پذیری بالایی در برابر آتش سوزی بوده و درختان با پوست ضخیم مانند بلوط در برابر آتش سوزی مقاومت بیشتری دارند. اسکندری و اولادی قادیکلای (۱۳۹۶) درمدرسای گسترش آتش سوزی جنگل با استفاده از اتوماسیون سلولی دربخشی از جنگل های بخش سه نکا-ظالمرو در شمال ایران پرداختند. نتایج تحقیق بیانگر دقت پیش بینی مدل گسترش آتش سوزی و مطلوبیت روش اتوماسیون سلولی درمدرسای گسترش آتش سوزی در این تحقیق می باشد. بیگی حیدرلو و همکاران (۱۳۹۴) در ارزیابی روش ترکیب خطی وزنی فازی در تهیه نقشه ریسک آتش سوزی جنگل های سردشت، آذربایجان غربی با استفاده از مدل ترکیب خطی وزنی فازی و تحلیل سلسله مراتبی، از طریق نقشه ریسک آتش سوزی به این نتیجه رسیدند که حدود ۶۰ درصد از منطقه مورد مطالعه، دارای ریسک آتش سوزی بالایی است. برون و همکاران (Brown et al. ۱۹۸۹) با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نقشه خطر آتش سوزی را با به کارگیری نقشه نوع سوخت، توپوگرافی، دسترسی و داده شرایط آب هوایی برای جنگل های شاخص های خطر، محاسبه کرده و ضریب همبستگی ۰/۷۳ را بدست آوردند. دانگ و همکاران (Dong et al. ۲۰۰۵) به منظور طبقه بندی ارتباط خطر آتش سوزی جنگل با عوامل محیطی با ترکیب اطلاعات حاصل از تصاویر ماهواره ای و داده موجود از منطقه در محیط GIS نقشه خطر آتش سوزی را برای ایالت جیلین چین بدست آوردند. جایسوال و همکاران (Jaiswal et al ۲۰۰۱) با تاکید بر سه مولفه پوشش گیاهی، فاصله از جاده، شیب و فاصله از مناطق مسکونی و به کارگیری تصاویر ماهواره IRS ID LISS III و از طریق وزن دهی (AHP) کلاسه های مربوط به تمامی لایه ها بر اساس حساسیت یا قابلیت اشتعال آنها نقشه خطر آتش سوزی را در چهار دامنه کم تا خیلی زیاد مشخص کردند. طبق گزارش سازمان جنگل ها و مراتع و آبخیزداری کشور از سال ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۹، ۱۴۹۶۰ فقره آتش سوزی با مجموع مساحت ۱۵۷۱۲۱ هکتار در جنگل ها و مراتع کشور رخ داده است. در استان گلستان، آتش سوزی جنگل همچنان یکی از بزرگترین مشکل طبیعی است. براساس این مطالعه، طی دهه گذشته، ۹۰۶۸ هکتار جنگل تحت تأثیر آتش سوزی قرار گرفته است. هدف از این تحقیق تلاش جهت بررسی مناطق حساس به خطر آتش سوزی و تهیه نقشه منطقه خطر آتش نشانی جنگل، بوسیله ادغام داده های توپوگرافی و سایر اطلاعات اضافی از یک سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) برای استان گلستان انجام گردیده است.

داده ها و روش کار

• موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

استان گلستان در جنوب شرقی دریای خزر واقع شده است مساحت این استان بالغ بر ۲۰۳۸۷ متر مربع می باشد و در حدود ۱/۳ درصد از مساحت کل کشور را شامل می شود. این استان بین ۳۶ درجه و ۳۰ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۸ دقیقه عرض شمالی و ۵۳ درجه و ۵۱ دقیقه و ۵۶ درجه و ۲۲ دقیقه طول شرقی واقع شده است.

شکل ۱: نقشه موقعیت جغرافیایی استان گلستان در کشور (منبع: سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان گلستان ۱۳۸۸)

• روش مطالعه

در این تحقیق از داده های آتش سوزی اتفاق افتاده در سال های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ استفاده شده است. اهمیت انتخاب این سالها بدلیل تعداد و وسعت زیاد آتش سوزی در منطقه مورد مطالعه بوده است که مصادف با تغییرات آب وهوایی یعنی وجود گرمباد(فون) در فصل پاییز آن سالها همراه بود، بطوریکه بر اساس گزارشات موجود در سال ۸۹ تعداد آتش سوزی ها ۴۳۴ مورد و وسعت آتش سوزی جنگل ها به بیش از ۳۷۰۰ هکتار در استان برآورد شده است (اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان، ۱۳۸۹). در این تحقیق همچنین با استفاده از نقشه شاخص نرمال شده تفاوت پوشش گیاهی (NDVI)، پارامترهای استاتیک موثر بر وقوع آتش سوزی ها (تبخیر، نوع پوشش گیاهی، ارتفاع، شیب و جهت شیب) مربوط به پیکسل های آن با استفاده از آنالیزهای GIS استخراج شده و اثر هر کدام مورد بررسی قرار گرفته است. لازم به ذکر است، کلیه نقشه های مورد استفاده مانند شیب، جهت شیب، پوشش گیاهی، شاخص پوشش گیاهی (NDVI) از اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان تهیه گردید. به نحوی که در این تحقیق با استفاده از آنالیز شیب در محیط GIS نقشه شیب و جهت شیب مربوط به منطقه مورد مطالعه تهیه گردیده است. به منظور تهیه نقشه پراکنش آتش سوزی های اتفاق افتاده، مختصات مکان هایی که در آنجا در سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ آتش سوزی رخ داده از منابع طبیعی استان گلستان اخذ گردید به منظور بررسی رابطه بین ارتفاع و آتش سوزی های این منطقه ابتدا نقشه برجستگیهای این منطقه (شکل ۴) تهیه و به پنج پهنه ارتفاعی تقسیم شده است. به منظور بررسی تراکم آتش سوزی در هر پهنه ارتفاعی تعداد آتش سوزی های سال ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ محاسبه شد. جهت تهیه نقشه های شاخص پوشش گیاهی نرمال از تصاویر ماکزیمم شاخص پوشش گیاهی ۱۰ روزه استفاده شد معمولاً برای تهیه این

گونه از تصاویر NDVI هر یک از تصاویر موجود برای دوره ۱۰ روزه محاسبه و سپس با ترکیب این تصاویر، تصویر ماکزیمم NDVI تولید می شود. همچنین از انجائیکه سایر پارامترهای هواشناسی نظیر دما، بارندگی، رطوبت نسبی، سرعت باد به نوعی در میزان تبخیر هوا و میزان آتش سوزی موثر می باشند، لذا از پارامتر تبخیر در این تحقیق استفاده گردید. بطوریکه با استفاده از داده های تبخیر ایستگاههای تبخیر سنجی موجود در منطقه، نقشه پهنه بندی تبخیر ترسیم شد. برای شناسایی مناطق با پتانسیل بالا، در این مرحله هر کدام از پارامترهای فوق به کلاس های مختلف تقسیم شده و به هر کلاس با استفاده از دانش کارشناسی و مرور تحقیقات انجام شده، داده های زمینی و نتایج حاصل از بررسی های فوق، وزنی از یک تا ده اختصاص داده شده است (جدول ۱). در ادامه با استفاده از همپوشانی لایه های مذکور با وزنهای متفاوت، مناطق با پتانسیل بالای آتش سوزی برای جنگل های استان گلستان شناسایی شده است. در تهیه نقشه خطر آتش سوزی کلیه وزنهای جمع شده که مقدار وزن نهایی بدست آمده بین صفر تا ۱۰۰ می باشد. برای تولید نقشه خطر آتش سوزی، از نرم افزار Arc GIS ۹.۲ استفاده گردیده است.

معرفی مدل مورد استفاده:

- شاخص نرمال شده تفاوت پوشش گیاهی (NDVI) ۱

شاخص NDVI به عنوان مهمترین شاخص پوشش گیاهی مطرح شده در سنجش از دور مورد استفاده قرار می گیرد. این شاخص برای مناطقی که تراکم پوشش گیاهی متوسط و بالاتر باشد مناسب است، زیرا نسبت به خاک زمینه روشن و به اثرات اتمسفر حساسیت کمتری دارد، اما برای مناطق پوشش گیاهی کم مناسب نیست. رابطه (۱)

$$NDVI = \frac{(NIR - VIS)}{(NIR + VIS)}$$

مقدار این شاخص از -۱ تا +۱ تغییر می کند، و اساس عملکرد آن در واقع انعکاس بالای گیاه سالم در باند NIR و انعکاس پایین آن در باند VIS طیف الکترو مغناطیس می باشد. بر این اساس گیاه سالم معمولاً دارای NDVI بالا و در حدود ۰/۵ تا ۱ هستند (تقی زاده و همکاران، ۱۳۹۰). عبارتی شاخص NDVI برای مناطق گیاهی تنگ بین ۰/۰۵ تا ۰/۱ و برای مناطق گیاهی معمولی بین ۰/۱ تا ۰/۵ و نیم به بالا برای مناطق گیاهی بسیار متراکم و غنی می باشد. آب و یخ منفی و ابرها نزدیک صفر و خاکها کمتر از ۰/۰۵ هستند. بنابراین مقادیر این شاخص می تواند ملاکی برای بیان وسعت و تراکم پوشش گیاهی باشد. لذا با استفاده از سنجش از دور و اطلاعات کسب شده می توان گستره حریق را با استفاده از این شاخص بدست آورد.

- شاخص خطر آتش سوزی (FRSI)

معادله مورد استفاده در GIS برای مدل سازی خطرهای آتش سوزی و نقشه برداری مناطق خطر آتش سوزی عبارتند از:

۱- Normalized Difference Vegetation Index

رابطه (۲)

$$FRSI = 3 \times (Land\ cover) + 2 \times (NDVI) + 1 \times (Elevation) + 1 \times (Aspect) + 1 \times (Slope) + 1 \times (Evaporation) + 1 \times (Distribution)$$

جایی که FRSI شاخص خطر آتش سوزی است و بر اساس وزن های ذهنی است که شامل کاربری زمین (با کلاس های ۱ تا ۸ NDVI) (با کلاس های ۱ تا ۳)، ارتفاع (با کلاس های ۱ تا ۵)، جهت (با کلاس های ۱-۹) شیب (با کلاس های ۱-۶)، تبخیر (با کلاس های ۱ تا ۵)، (جعفری گلدرد و همکاران، ۱۳۹۰). بعد از وزن دهی به هر کدام از کلاس های پارامترها مطابق با جدول (۱)، با استفاده از تعیین ضریب برای هر کدام از پارامترها که نشان دهنده میزان اثر هر کدام از پارامترها در آتش سوزی است، لایه ها با هم ترکیب شدند و در نهایت نقشه ریسک آتش سوزی تهیه گردید.

جدول (۱). وزن کلاس های مربوط به هر کدام از پارامترهای مورد مطالعه

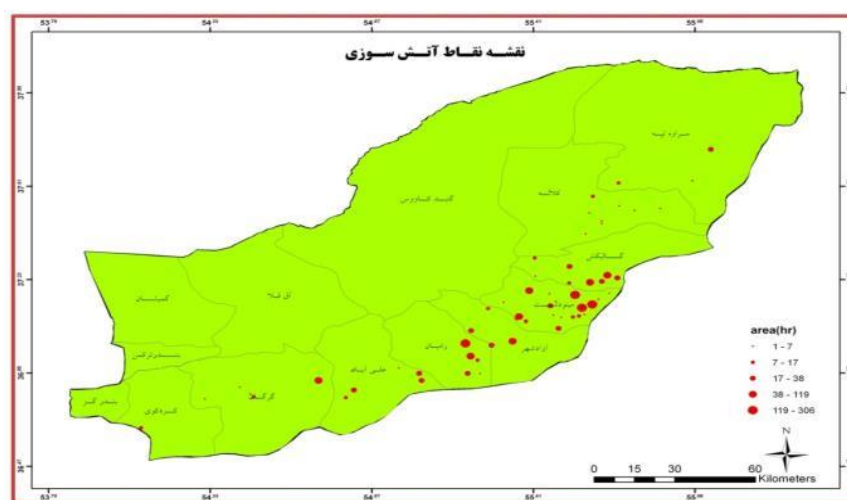
شماره سریال	متغیر	طبقه بندی	امتیاز	حساس به آتش سوزی
۱	نوع پوشش گیاهی و کاربری اراضی جنگل انبوه	بسیار زیاد	۱۰	بسیار زیاد
	جنگل متوسط	۹	بسیار زیاد	
	جنگل کم	۸	بالا	
	کاشت جنگل	۶	بالا	
	علفزار	۵	متوسط	
	چمنزار	۴	متوسط	
	مزرعه مد	۳	پایین	
	کم چمنزار	۲	پایین	
۲	جهت	جنوبی	۵	بسیار بالا
	جنوب شرق	۴	خیلی زیاد	
	شرق	۳	بالا	
	شمال شرقی	۳	بالا	
	شمال	۲	متوسط	
	جنوب غرب	۱	کم	
	غرب	۱	کم	
	شمال غرب	۱	کم	
	تخت	۱	کم	
۳	شیب (%)	۲۳-۱۷	۱۰	بسیار زیاد
	۱۷-۱۲	۸	بسیار زیاد	
	۱۲-۷	۷	بالا	
	۳۹-۲۳	۴	متوسط	
	۷-۰	۱	کم	
	۳۹ <	۱	پایین	
۴	ارتفاع (متر)	۲۴۳-۰	۱۰	بسیار زیاد
	۶۹۸-۲۴۳	۹	خیلی زیاد	
	۱۲۸۱-۶۹۹	۵	بالا	
	۱۹۸۶-۱۲۸۲	۴	متوسط	
	۱۹۸۷-۳۶۵۴	۱	کم	
۵	تبخیر (میلی متر)	۲۲۸۰-۱۸۰۶	۱۰	بسیار زیاد
	۱۸۰۵-۱۵۳۹	۸	بسیار زیاد	
	۱۵۳۸-۱۳۵۲	۶	بالا	
	۱۳۵۱-۱۱۸۰	۴	متوسط	

۱۱۷۹-۶۴۰	۲	پایین
NDVI پوشش بالا	۱۰	بسیار زیاد
پوشش گیاهی	۶	بالا
پوشش گیاهی کم	۱	کم

شرح و تفسیر نتایج

• نقشه پراکنش آتش سوزی های اتفاق افتاده

باتوجه به نقشه پراکنش آتش سوزی های رخ داده شده (شکل ۲)، که بر اساس مختصات مکان های که در سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ اتفاق افتاده است، نشان میدهد که آتش سوزی ها بیشتر در مناطق جنوب و جنوب شرق استان به وقوع پیوسته است.

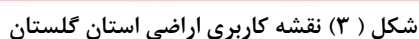

شکل (۲). نقشه پراکنش آتش سوزی های اتفاق افتاده طی سالهای ۸۸ الی ۸۹

بر اساس شکل ۲ در تحلیل نقشه پراکندگی مکانی فراوانی رخداد آتش سوزی در استان گلستان، نشان می دهد، چهار منطقه دارای بیشترین فراوانی رخداد آتش سوزی می باشند. سه هسته بیشینه رخداد آتش سوزی در یک خط فرضی در نیمه جنوبی گلستان از شهرستانهای گالیکش، مینودشت تا رامیان وجود دارد. بطوریکه در بعضی از نقاط جنگلی این شهرستانها وسعتی تا ۳۰۰ هکتار با رخداد آتش سوزی جنگل مواجه بودند. این مناطق دارای ارتفاع ۷۰۰ تا ۱۵۰۰ متر می باشند.

• نوع پوشش گیاهی (کاربری اراضی)

ترکیب و ساختار اکوسیستم های جنگلی می تواند در آمادگی برای آتش سوزی جنگل موثر باشد، توده ها از گونه ها و طبقات سنی مختلفی تشکیل شدند، که ساختارها و مواد سوختنی مختلفی دارند، به همین دلیل با توجه به ترکیب و ساختار توده ممکن است گسترش آتش به توده های جانبی را محدود و یا به آن سرعت بخشند. با توجه به شکل ۳ مشخص شد که بیشتر آتش سوزیها در مناطق جنگلی با تاج و پوشش انبوه و همچنین در مناطق جنگلی با تاج و پوشش متوسط و در مرحله بعد در مناطق بیشه زار و بوته زار ها اتفاق افتاده است. علت فراوانی آتش سوزی در مناطق جنگلی با تاج و پوشش انبوه به دلیل زیاد بودن برگهای خشک در سطح زمین در اواخر تابستان و شروع فصل پاییز، می باشد که با وزش باد گرم و همچنین تبخیر زیاد شرایط برای آتشسوزی فراهم می گردد.

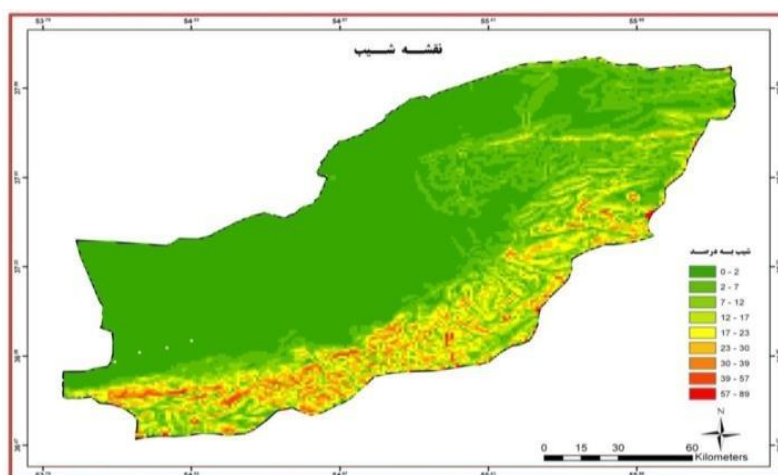
- ارتفاع

شکل (۴). نقشه مدل رقومی ارتفاعی استان گلستان

با محاسبه تراکم آتش سوزی در هر پهنه ارتفاعی از طریق تعداد آتش سوزی های سال ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹، در این مدت زمان تقریباً ۹۰ درصد آتش سوزی ها در پهنه های ارتفاعی متوسط بین ۷۰۰ تا ۱۵۰۰ متر اتفاق افتاده اند، که شامل شهرستانهای گالیکش، مینودشت تا رامیان می باشد، و مراوه تپه و کلالة در مرحله بعدی قرار می گیرند. علت وقوع آتش سوزی ها در پهنه های ارتفاعی متوسط این استانبندلیل وجود تراکم پوشش گیاهی، و دارا بودن دما و رطوبت متعادل در این پهنه ارتفاعی است، در حالیکه در ارتفاعات بالاتر این استان این ویژگی ها تا حدودی تغییر می کنند بنابراین ارتفاعات بالاتر این استان از میزان دفعات و وسعت آتش سوزی کمتری برخوردار می باشند.

• شیب

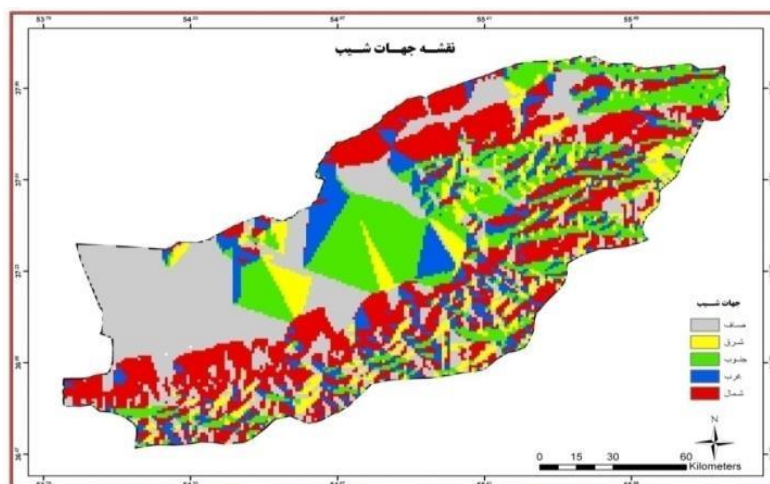
شکل عوارض زمین، تاثیر زیادی بر توزیع آتش سوزی دارد. بطوری که هنگام آتش سوزی در مناطق شیب دار، شعله آتش تماس شدیدی با سطح زمین برقرار می کند و حرارت سوخت را افزایش می دهد و به گسترش آتش سوزی کمک می کند، بنابراین حرکت آتش سوزی اگر از یک قله شروع شود کندتر و از دره تندتری شود، این رفتار همچنین می تواند دلیلی باشد بر اینکه چرا توپوگرافی های ناهموار می توانند یک مانع متوقف کننده آتش باشند. شیب های تندتر در افزایش سرعت گسترش آتش سوزی تاثیر بیشتری می گذارند. با استفاده از آنالیز شیب در محیط GIS شکل (۵) و سپس تقسیم منطقه به شیب های مختلف با توجه به آتش سوزی های اتفاق افتاده در سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ نشانگران است که این آتش سوزی ها بیشتر در شیب های کم ارتفاع (۱۷ تا ۲۳ درصد) رخ داده اند.

شکل (۵). نقشه شیب استان گلستان

• جهت شیب

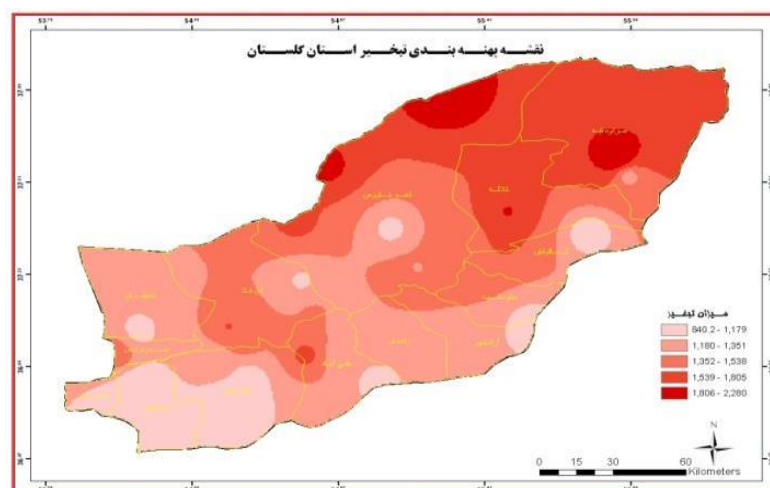
جهت دامنه نقش کلیدی در رفتار آتش سوزی دارد به این دلیل که در نیمکره شمالی شیب های جنوبی استعداد مناسب تری نسبت به شیب شمالی جهت وقوع آتش سوزی دارند. با استفاده از آنالیز جهت شیب در محیط GIS، و تهیه نقشه جهت شیب منطقه مورد مطالعه، شکل (۶) در آتش سوزی های اتفاق افتاده در سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ نشان می دهد که این آتش سوزی ها بیشتر در جهت های جنوب و جنوب شرق اتفاق افتاده اند.

شکل (۶). نقشه جهت شیب استان گلستان

• تبخیر

در بین مناطق جنگلی شمال کشور، استان گلستان به دلیل کمتر بودن میزان بارش سالیانه و نزدیکی به مناطق خشک شرق کشور، استعداد بیشتری برای وقوع آتش سوزی دارد. حریق های رخ داده طی سالهای اخیر به خصوص در سال ۸۹ بیانگر این واقعیت است که تعداد و وسعت آتش سوزی ها به مرور زمان افزایش یافته که یکی از مهمترین علل آن خشکی هوا و پایین آمدن رطوبت هوا به علت کاهش نزولات آسمانی و تبخیر بالادر سالهای اخیر می باشد. تبخیر خود برهمکنشی از فاکتورهایی چون دما، بارندگی، سرعت باد و رطوبت نسبی در منطقه می باشد. با استفاده از داده های تبخیر ایستگاه های تبخیر سنجی موجود در منطقه و تهیه نقشه پهنه بندی تبخیر، شکل (۷) مشاهده شده است، مناطقی از گالیکش، مینودشت تا رامیان که در آن آتش سوزی رخ داده است دارای تبخیر نسبتا بالایی (۱۲۰۰ تا ۱۵۵۰ میلیمتر) داشته اند.

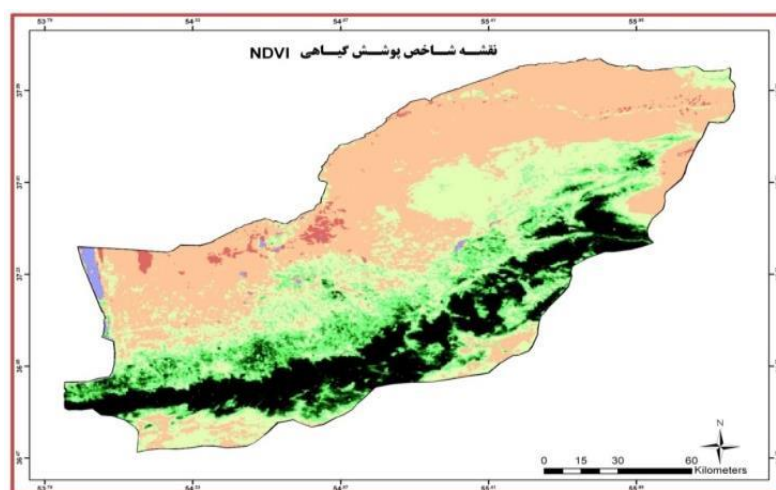

شکل (۷). نقشه پهنه بندی تبخیر استان گلستان

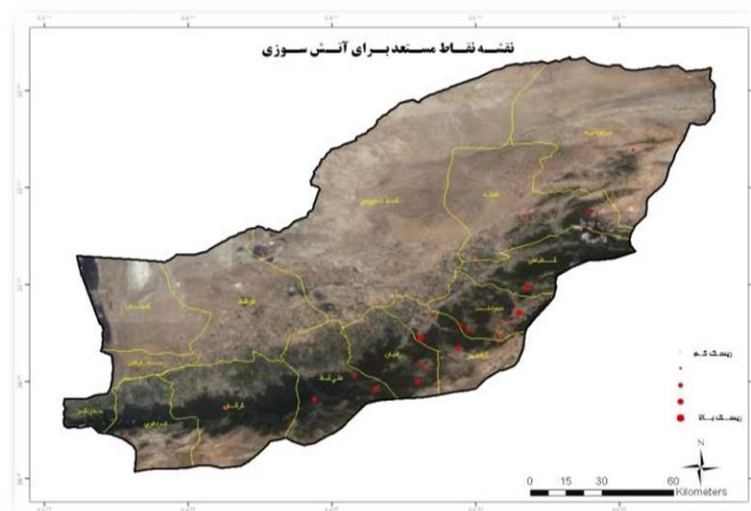
• نقشه شاخص نرمال شده تفاوت پوشش گیاهی (NDVI)

سنجش از دور ابزار مناسبی در زمینه مطالعات آتش سوزی جنگلها می باشد. پوشش مکانی زیاد، قدرت تفکیک زمانی، استفاده از طول موج های غیر مرئی باعث شده است سنجش از دور ابزار مناسبی در زمینه پیشگیری، آشکار سازی و

تهیه نقشه آتش سوزی باشد با توجه به شکل ۸ که شاخص پوشش گیاهی نرمال منطقه مورد مطالعه را نشان می دهد شاخص NDVI برای مناطق گیاهی تنگ بین ۰.۰۵ تا ۰.۱ و برای مناطق گیاهی معمولی بین ۰.۱ تا ۰.۵ و نیم به بالا برای مناطق گیاهی بسیار متراکم و غنی می باشد. و برای گیاه سالم معمولاً دارای NDVI بالا و در حدود ۰/۵ تا ۱ هستند. بنابراین مقادیر این شاخص می تواند ملاکی برای بیان وسعت و تراکم پوشش گیاهی باشد. بنابراین بر اساس تصاویر NDVI، مناطق جنوب و جنوب شرق استان گلستان به جهت دارا بودن پوشش گیاهی متراکم، با خطر آتش سوزی بالایی مواجه گردیدند.

شکل (۸). نقشه شاخص نرمال شده تفاوت پوشش گیاهی استان گلستان

شکل (۹). نقشه خطر آتش سوزی بر مبنای درجه ریسک

همچنین در بررسی خطر آتش سوزی بر مبنای درجه ریسک (شکل ۹)، نشان می دهد، در مناطقی از گالیکش، مینودشت، آزاد شهر، درجه ریسک وقوع آتش سوزی بالا بوده و علی آباد ریسک آتش سوزی متوسط و در منطقه گرگان ریسک وقوع آتش سوزی کم می باشد.

نتیجه گیری

هر ساله آتش سوزی نواحی جنگلی کشور را تهدید می کند و سبب کاهش سطح جنگلها می گردد که از آن جمله می توان به آتش سوزی های وسیع در جنگلهای استان گلستان اشاره نمود. نتایج بدست آمده نشان داد که در طبقات ارتفاعی موجود بیشترین خطر مربوط به طبقه سوم می باشد. همچنین بیشتر آتش سوزیها در منطقه مورد مطالعه مربوط به نواحی جنگلی با تاج و پوشش انبوه بوده است. از نظر ارتفاعی، بیشترین آتش سوزیها در ارتفاع ۷۰۰ تا ۱۵۰۰ متر رخ داده است که به ترتیب برابر و میانگین ارتفاع آتش سوزی برابر ۱۰۰۰ متر می باشد. بیشترین درصد آتش سوزی ها در شیب جنوبی و کم ارتفاع رخ داده است. همچنین در شناسایی مناطق با پتانسیل بالای آتش سوزی در شاخص آتش سوزی بالا، که منطقه با خطر بالا محسوب می شود، نتایج نشان داده است، مورد آتش سوزی که طی سالهای گذشته صورت گرفته است حدودا کل آتش سوزیها را شامل می شود و این بیانگر دقت بالای شاخص خطر آتش سوزی در شناسایی مناطق با خطر بالای آتش سوزی است بطوریکه نتایج بدست آمده بیانگر آن است که ۹۰ درصد آتش سوزی های بوقوع پیوسته در مناطق با خطر زیاد آتش سوزی ۳۰ درصد در مناطق خطرناک و ۶۰ درصد در مناطق پر خطر واقع شده اند. همچنین بر مبنای وسعت و درجه ریسک خطر آتش سوزی، نتایج نشان داد در مناطق جنوب و جنوب شرق استان (گالیکش، مینودشت، آزاد شهر) ریسک وقوع آتش سوزی بالاتر از منطقه غرب و جنوب غربی استان (منطقه گرگان) می باشد. براساس نقشه نهایی ریسک آتش سوزی تهیه شده برای منطقه مورد مطالعه، نواحی باریک بالا از نظر وقوع آتش سوزی، دارای اولویت بیشتری برای اقدامات پیشگیرانه هستند، لذا براین اساس می توان امکانات مورد نیاز برای مقابله با آتش سوزی را در مناطق پر خطر و قبل از شروع فصل آتش سوزی متمرکز نمود.

منابع

- اسکندری، سعیده، جعفر اولادی قادیکلای. ۱۳۹۶. مدل سازی گسترش آتش سوزی با استفاده از اتوماسیون سلولی، *مجله آمایش جغرافیایی فضا*، ۷(۲۵): ۳۷-۵۳
- اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان. ۱۳۸۹. آمار و اطلاعات آتش سوزی جنگل در استان گلستان امیدوار، کمال. ۱۳۹۲. *مخاطرات طبیعی*، چاپ دوم. انتشارات دانشگاه یزد
- بانج شفیعی، عباس. ۱۳۸۵. *تاثیر آتش سوزی بر خصوصیات اکولوژیکی جنگل*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- بیگی حیدرلو، هادی، عباس بانج شفیعی، مهدی عرفانیان. ۱۳۹۴. ارزیابی روش ترکیب خطی وزنی فازی در تهیه نقشه ریسک آتش سوزی جنگل های سردشت، آذربایجان غربی، *نشریه پژوهش های علوم و فناوری چوب و جنگل*، ۲۲(۳): ۲۹-۵۱
- تقی زاده، ناصر. ۱۳۹۰. تحلیل فضایی آتش سوزی های به وقوع پیوسته در عرصه های منابع طبیعی شمال کشور با استفاده از محصول آتش MODIS در دوره زمانی ۲۰۰۱-۲۰۱۰، *همایش آتش سوزی در عرصه های جنگلی*، گرگان.
- جعفری گلدرق، یونس، علی سرکارگر اردکانی، علی محمد زاده. ۱۳۹۰. بررسی و ارزیابی اثر برخی از پارامترهای استاتیک در آتش سوزی جنگل های شمال کشور با استفاده از RS و GIS، *همایش آتش سوزی در عرصه های جنگلی*، گرگان.
- خراسانی نژاد، علی. ۱۳۷۴. *بررسی عوامل مربوط به آتش سوزی در جنگل شصت کلاته و روشهای کنترل آن*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان گلستان. ۱۳۸۸. آمار و اطلاعات آتش سوزی جنگل
- عزیزی، قاسم، یدالله یوسفی. ۱۳۸۸. گرمباد (فون) و آتش سوزی جنگل در استانهای مازندران و گیلان. *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، ۲۴(۱): ۳-۲۸

- کاویانی، محمدرضا و بهلول علیجانی. ۱۳۷۳. *مبانی آب وهوشناسی*، چاپ سوم. انتشارات سمت، تهران.
- محمدی، حسین. ۱۳۹۱. *مخاطرات جوی*، چاپ سوم. انتشارات دانشگاه تهران.
- محمدی، فریده، نقی شعبانیان، هدی پورهاشمی، پرویز فاتحی. ۱۳۸۹. تهیه نقشه خطر آتش سوزی جنگل با استفاده از GIS و AHP در بخشی از جنگلهای پاوه. *فصلنامه علمی- پژوهشی تحقیقات جنگل و صنوبر ایران*، ۱۸ (۴): ۵۸۶-۵۶۹.
- یادگار نژاد، عبدالخالق، مهدی دیلم جعفرآباد. ۱۳۸۷. مقایسه آسیب آتش سوزی دو توده پهن برگ و پهن برگ آمیخته با سوزنی برگ در استان گلستان. *همایش بین المللی تغییر اقلیم و گاهشناسی درختی در اکوسیستم های خزری*.
- Amparo, A; F. Oscar. ۲۰۰۳. An intelligent system for forest fire risk prediction and firefighting management in Galicia [J]. *Expert Systems with Applications*, ۲۵(۶): ۵۴۵-۵۵۴.
- Andreu, A; A. Hermansen-Báez. ۲۰۰۰. Fire in the South ۲: the Southern Wildfire Risk Assessment. A Report by the Southern Group of State foresters. *Interface South of the Centers for Urban and Interface Forestry*. Date accessed, ۱۱:۱۰۷-۱۲۴.
- Barnes, B.V; D.R. Zak, S.R. Denton, and S.H. Spurr. ۱۹۹۸. *Forest Ecology*. John Wiley and Sons, USA, ۷۷۴ p.
- Brown, Jk; G. D. Booth, and D. G. Simerman. ۱۹۸۹. Seasonal change in live fuel moisture of understory plants in western US Aspen.. *10th Conference on Fire and Forest Meteorology*, Ottawa, Canada, pp. ۴۰۶-۴۱۲
- Dong, XU; Dalli-min, Shao Guo-fan, Tang Lei, Wang Hui. ۲۰۰۵. Forest fire risk zone mapping from satellite images and GIS for Baihe Forestry Bureau, Jilin. *China Journal of Forestry Research*, ۱۶(۳): ۱۶۹-۱۷۴
- Jaiswal, A.K; M.M. Kimothi, R.N. Jadhav, J.P. Agarwal. ۲۰۰۱. Application of GIS in identification of fire prone areas feasibility study in parts of Junagarh (Gujrat, India). *Indian For*, ۱۲۴ (۷): ۵۳۱-۵۳۵
- Jilang, S; JF. Yang. ۱۹۹۵. A study of forest fire danger rating in Lushan City [J]. *Sichuan Forestry Science and Technology*, ۱۶(۳): ۱۲-۱۷.
- Lazaros, SI; KP. Anastaios, DL. Panagiotis. ۲۰۰۲. A computer-system that classifies the prefectures of Greece in forest fire risk zones using fuzzy sets [J]. *Forest Policy and Economics*, ۴: ۴۳-۵۴.
- William, AT; V. Ilan, S. Hans. ۲۰۰۰. Using forest fire hazard modeling in multiple use forest management planning [J]. *Forest Ecology and Management*, ۱۳۴(۲): ۱۶۳-۱۷۶.

